

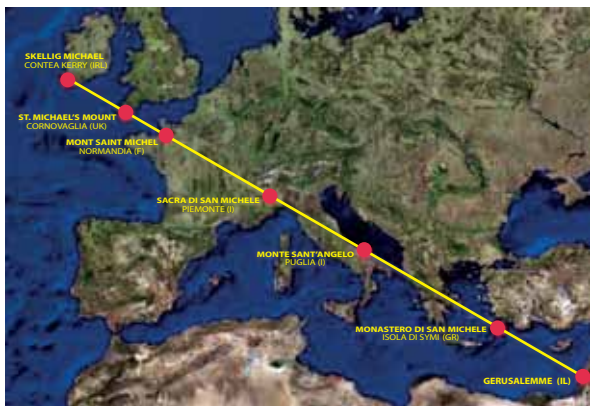

Sacra di San Michele

CULMINE VERTIGINOSAMENTE SANTO

C. Rebola

Знаходиться на вершині гори Пікір'яно, на висоті 962 м над рівнем моря на вході в долину Валле Діла Суза, вздовж однієї з доріг, які в античні часи з'єднували Італію з Північно-західною Європою. Гора Пікір'яно – з найбільш античних місць поклоніння Архангелу Михайлу (Michele), яка знаходиться у географічному центрі між храмом Монте Сант-Анжело в Апулії та Монте Сант-Анжело- Мішель в Нормандії.

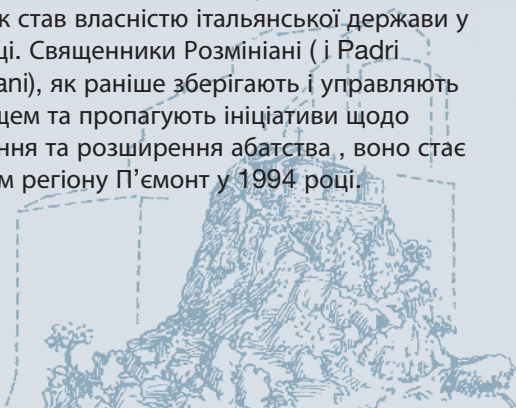

ІСТОРИЧНІ ВІДОМОСТІ

Абатство засновано між 983 і 987 роками, на пожертви Уго Монтбоіссер (Ugo Montboisser), представник французької аристократії ,були побудовані три маленькі каплиці, попередньо присвячені святом Архангелу Михайлу, спочатку це було бенедиктинське монастирське поселення, яке стало біля VII століття, духовним культурним центром і місцем , де збирали вельмож і паломників зі всієї Європи .

Починаючи з XIV століття, з економіко-політичних та адміністративних причин абатство зазнало прогресивного занепаду ,який завершився в 1622 році, придушенням бенедиктинського ордену. У наступних двох століттях недбалість і грабіж звели будівлі до часткового руйнування . Порятунок прибув у 1836 році, коли король Карло Альберто ди Савойя (Re Carlo Alberto di Savoia) збирає релігійну конгрегацію, засновану великим священиком-філософом Антоніо Розмініані (Roveretto, 1798- Stresa,1855).

Памятник став власністю італійської держави у 1866 році. Священники Розмініані (і Padri Rosminiani), як раніше зберігають і управляють святилищем та пропагують ініціативи щодо збереження та розширення абатства , воно стає символом регіону П'ємонт у 1994 році.

ЦОКОЛЬ І ВХІД

Абатство Святого Михайла одне з найбільших комплексів архітектурно-релігійної романської епохи у Європі, це результат втручання та розширення, що розвивалися протягом століть. Великий Цоколь (висотою 26 метрів), був побудований в першій половині VII століття, підтримує східну частину церкви з трьома абсидами з зеленого каменю. Вхідний портал символічно охороняється двома главами, вирізаними на капітелях косяків, це знаменує собою початок фізичного та духовного шляху, який веде до церкви.

СХОДИ МЕРТВИХ

Середовище, в якому найбільш яскраво проявляються потужні риси романської архітектури. Навколо центрального стовпа знаходяться Сходи Мертвих, місце захоронення паломників і благодійників абатства, як видно слідів фресок під великим вікном. Стіна справа, в якій відкриваються дві ніші, була побудована для підтримки трьох, вже існуючих каплиць, згодом вбудованих в будівлю та старших підземними ходами.

ЗОДІАКАЛЬНИЙ ПОРТАЛ

Розташований на вершині крутих Мертвих Сходив, найбільша художня цінність абатства. Двері були побудовані в перші десятиліття VII століття, а архітектором і скульптором Маестро Ніколао і його співробітниками. На правому косяці, піднімаючись в гору, вирізані знаки зодіаків і на лівому косяці – інші шістнадцять сузір'їв. На внутрішній стороні двох косяків витончені виноградні гілки, які містять квіти, тварини та маленькі людські фігури, які символізують гармонію Творіння. На капітелях зображено біблійні тематики (які Казіно і Кабель, Самсон і Даліла) типові предмети середньовічної іконографії (жінки, які годують змій, сірен, яструбів), символи гріха

ВИСХІДНА АРКАДА

Поза Зодіакальним Порталом постануть чотири висхідні неоготичні арки , результат великих консолідаційних робіт церкви, розпочатих в кінці XIX століття, під керівництвом архітектора Альфредо Д'Андрате (Alfredo D'Andrade). Урочисті сходи з зеленого каменю ведуть до елегантного романського порталу церкви, утвореної колонами з квітковими капітелями і захищеної зривом, що закінчується праворуч головою монаха з капюшоном, а зліва – головою хлопчика . (зараз відсутній)

Дверні віконниці з горіхового дерева подаровані Карло Феліче (Carlo Felice) Савойський у 1826 році, показують зброю Архангела Святого Михайла і чорта у вигляді змії, але з людським обличчям.

ЦЕРКВА

Побудована частково на Цоколі (зона пресвітерію) і частково на горі, верхівка якої піднімається під колоною першого лівого проміжку. Будувалася в два етапи і видозмінена протягом століть, це найбільш грандіозний результат останніх реставрацій, закінчених у 1937 році з реконструкцією центрального христового склепіння. Велики стовпи розділяють три нафи і 139 капітеля, які складають орнамент, демонструючи мінливий стилістичний смак – від романського до поточного – протягом довгих років будівництва з 1160 по 1230. До першого періоду відносяться скульптури, що обрамляють вікно апсиди: Діва Марія, Архангел Гавріїл (Gabriele) та чотири пророки, в той час як фрески, які прикрашають стіни, майже все датується початком XVI століття.

Нижня частина церкви- що належала до старої будівлі під назвою "Старий Хор"- в ньому розміщено кілька важливих картин XVI і XVII століть. Серед усіх виділяється Триптих (TRITTICO) художника Дефенденте Феррарі 1520 р. Великі кам'яні сакрофаги, розташовані по периметру церкви, вони містять останки деяких членів савойського домогосподарству, перевезені у 1836 році у Собор Турину за волею короля Карло Альберто.

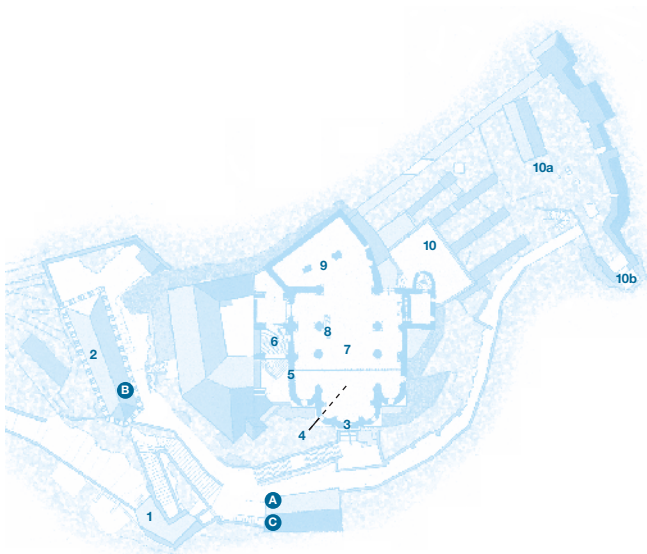
РУЇНИ ТА ВЕЖА ПРЕКРАСНОЇ АЛЬДИ

Від великого монастиря, побудованого між XII і XIV століттях, щоб розмістити понад шістдесят ченців, залишились тільки великі руїни ,які ускладнюють розуміння місця розташування різних монастирських середовищ. Кутова конструкція Вежі Прекрасної Альди була частино врятована від руйнування (землетрусу, вогню, мародерства). За легендою, гарна дівчина, щоб врятуватись від солдат, вона кинулася у підніжжя гори з монастирської Вежі, але, завдяки ангелам , залишились непошкодженою і цілою. За марнославство і гроші, вона знов спробувала політ в другій раз, але розливається на скелі. Останні роботи по консолідації цієї частини абатства відновили холодильне сховище , яке колись використовували для консервації їжі і цистерну – для збору дощових вод.

ГРОБНИЦЯ ЧЕНЦІВ

В 200 метрах від Святилиця, останки
восьмикутного романського будинку,
присвяченого пам'яті Труни
Господнього Єрусалиму
(кінець XI століття)

- A → Каса та сувенірний магазин
- B → Конференц – Зал
- C → Туалет

- 1→**КОВАНІ ДВЕРІ** Вхід в святі місця святилища
- 2→**ПАНСІОН** Призначено для прийому паломників (XI-XII століття), тепер конференц- зал
- 3→**ЦОКОЛЬ І ВХІД** Будівництво, яке підтримує апсиди церкви та досягає найвищої точки з Loggia dei Veretti
- 4→**СХОДИ МЕРТВИХ** Круті сходи , які ведуть від входу до Зодіакальних Дверей
- 5→**ЗОДІАКАЛЬНІ ДВЕРІ** Роботи скульптора Ніколао та місцевих робочих (початок XII століття)
- 6→**ПІД'ЙОМ ДО ЦЕРКВИ** Сходи, що проходять під чотирма арками, які були спроектовані Alfredo D'Andrade в кінці Вісімнадцятого століття, і ведуть до східного portalу церкви (перша полсхідно XII століття)
- 7→**ЦЕРКВА** Інтер'єр з трьома нефами ,демонструє перехід від романсьго стилю – в області апсид, до поточної- у західних прольотах. Збереглися роботи, виконані в XII і XVII століття
- 8→**ПОЧАТКОВІ КАПЛИЦІ** Приміщення під церквою, початково були місцем поклоніння до святого Михайла, перетворені в савойськи похоронні каплиці в XIX (вхід заборонено)
- 9→**СТАРИЙ ХОР** приміщення, яке датується початком XI століття; представляє роботи фрески та на дереві, які із них Триптих і Богородиці на простоті, художника Дефенденте Феррарі (початок XVI століття
- 10→**ТЕРАСА** Портал ченців (XIII століття) веде на терасу з видом на руїни нового монастиря (XII-XIV століття)**(10a)**; ізольована Вежа Прекрасної Альди **(10b)**; за нею недобудована дзвіниця (XIII століття)

PADRI ROSMINIANI
SACRA DI SAN MICHELE

Sacra di San Michele
Padri Rosminiani
10057 S. Ambrogio (TO) - Tel. +39 011.939130
info@sacradisanmichele.com
www.sacradisanmichele.com

